

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-50/08/JM

Wrocław, 6 .11. 2008 r.

DECYZJA RWR 75/2008

Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko **Marianowi Aibin, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Ośrodek Szkolenia Kierowców Aibin Marian, ul. Malczewskiego 1, 57-300 Kłodzko,**

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za **praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1) ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działania ww. przedsiębiorcy polegające na zamieszczeniu we wzorcu umownym oznaczonym nazwą **Regulamin Ośrodka Szkolenia Kierowców „AIBIN”** postanowień o treści:

- § 3 ust. 5 „*W przypadku przystąpienia osoby szkolonej do szkolenia praktycznego w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie jak alkohol, osoba szkolona automatycznie zostanie skreślona z listy osób szkolonych bez prawa do zwrotu opłaty za szkolenie*”

- § 3 ust. 6 „*W przypadku umyślnego stworzenia, przez osobę szkoloną zagrożenia zdrowia lub życia innych uczestników ruchu drogowego bądź mienia szkoły, osoba szkolona automatycznie zostaje skreślona z listy osób szkolonych bez prawa do zwrotu opłaty za szkolenie*”,

które są tożsame z postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, **i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 24 lipca 2008 r.**

UZASADNIENIE

W związku z działaniami Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów [zw. dalej także Prezesem Urzędu] związanymi z kontrolą wzorców umownych stosowanych przez

przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców (z obszaru województwa dolnośląskiego i lubuskiego) i zawierających z indywidualnymi klientami umowy w zakresie nauki jazdy, wrocławska Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadziła czynności kontrolne dotyczące działalności m.in. przedsiębiorcy Mariana Aibin, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ośrodek Szkolenia Kierowców Aibin Marian, ul. Malczewskiego 1, 57-300 Kłodzko [zw. dalej także AIBIN]. Prezes Urzędu w toku postępowania wyjaśniającego wstępnie ustalił, iż działalność przedsiębiorcy może odbywać się z naruszeniem przepisów prawa uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Wobec powyższego - Postanowieniem nr 198/2008 z dnia 17 lipca 2008 r. - Prezes Urzędu, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez wymienionego przedsiębiorcę, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której stanowi art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1) ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) [zw. dalej także ustawą *o ochronie (...)*] polegającej na zamieszczeniu we wzorcu umownym oznaczonym nazwą Regulamin Ośrodka Szkolenia Kierowców „AIBIN” postanowień o treści:

- § 3 ust. 5 *„W przypadku przystąpienia osoby szkolonej do szkolenia praktycznego w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie jak alkohol, osoba szkolona automatycznie zostanie skreślona z listy osób szkolonych bez prawa do zwrotu opłaty za szkolenie”*

- § 3 ust. 6 *„W przypadku umyślnego stworzenia, przez osobę szkoloną zagrożenia zdrowia lub życia innych uczestników ruchu drogowego bądź mienia szkoły, osoba szkolona automatycznie zostaje skreślona z listy osób szkolonych bez prawa do zwrotu opłaty za szkolenie”*,

które są tożsame z postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Ponadto — zgodnie z punktem 2. Postanowienia nr 198/2008 — Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów materiały uzyskane podczas wymienionego wyżej postępowania wyjaśniającego (nr sygn. RWR 403-14/08/JM).

(dowód: karta 1-7)

I. Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...) ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Strona – Marian Aibin, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Ośrodek Szkolenia Kierowców Aibin Marian w Kłodzku, został wpisany do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta Kłodzka, pod numerem 4395. Przedmiotem jego działania jest m.in. „działalność szkół nauki jazdy”. Jest on także wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców prowadzonego przez Starostę Kłodzkiego, pod numerem 06/2005. Zatem Marian Aibin bez wątplenia posiada status przedsiębiorcy, w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy o ochronie (...).

(dowód: karta 4-5).

2. W związku z prowadzoną działalnością świadczy on usługi nauki jazdy. Przy świadczeniu usług tego rodzaju przedsiębiorca stosuje w obrocie z konsumentami wzorzec umowy pn. Regulamin Ośrodka Szkolenia Kierowców „AIBIN”, który zawiera m.in. następujące postanowienia:

- § 3 ust. 5 „W przypadku przystąpienia osoby szkolonej do szkolenia praktycznego w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie jak alkohol, osoba szkolona automatycznie zostanie skreślona z listy osób szkolonych bez prawa do zwrotu opłaty za szkolenie”

- § 3 ust. 6 „W przypadku umyślnego stworzenia, przez osobę szkoloną zagrożenia zdrowia lub życia innych uczestników ruchu drogowego bądź mienia szkoły, osoba szkolona automatycznie zostaje skreślona z listy osób szkolonych bez prawa do zwrotu opłaty za szkolenie”,

(dowód: karta 6)

3. W Rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone zamieszczono m.in. następujące klauzule:

- poz. 815: „W przypadku rezygnacji przez słuchacza z uczestnictwa w kursie po podpisaniu niniejszej umowy szkoła nie zwraca uiszczonych opłat za kurs”;

- poz. 172: „Uiszczony wpłaty nie podlegają zwrotowi za wyjątkiem sytuacji w których kurs nie dochodzi do skutku z winy CNJO TRANSLATOR”.

4. W trakcie postępowania przedsiębiorca uznał zarzuty zawarte w Postanowieniu Nr 198/2008 oraz dokonał zmiany kwestionowanych postanowień, zastępując je nowym postanowieniem o treści:

„W przypadku stwierdzenia, że osoba szkolona jest w stanie po spożyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, szkolenie zostanie przerwane a, osoba szkolona zostanie skreślona z listy osób szkolonych po uprzednim rozliczeniu dokonanych wpłat za szkolenie oraz zostaną zwrócone złożone dokumenty w O.S.K”.

Jednocześnie przedsiębiorca przesłał nowy wzorzec umowy i oświadczył, iż wszedł on w życie z dniem 24.07.2008 r., zaś osobom, które przed tą datą rozpoczęły szkolenia, wręczono nowy regulamin.

(dowód: karta 8-10)

II. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zagrożenie interesu publicznoprawnego.

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie (...) jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, a oceniane zachowanie przedsiębiorcy dotyczy szerokiego kręgu najsłabszych uczestników rynku, jakimi są konsumenci, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są uczestnikami kursów nauki jazdy organizowanych przez tego przedsiębiorcę oraz wszystkich jego potencjalnych klientów. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy - naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie (...).

Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W ramach niniejszego postępowania postawiono przedsiębiorcy zarzut stosowania niezgodnej z prawem praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na zamieszczeniu we wzorcach umownych pn. Regulamin Ośrodka Szkolenia Kierowców „AIBIN” zapisów, które są postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego* do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”, natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — *Kodeks postępowania cywilnego*. (...)„

Przedmiotem niniejszego postępowania jest wykazanie, że zakwestionowane przez Prezesa Urzędu zapisy wzorca umownego pn. Regulamin Ośrodka Szkolenia Kierowców „AIBIN”, stosowanego przez Mariana Aibin, są tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnymi wyrokami Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*, m.in. pod pozycjami: 815 i 172. Tak więc, aby określone zachowanie mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek:

1. bezprawne działanie przedsiębiorcy godzące w interes konsumentów,
2. ww. działanie narusza zbiorowe interesy konsumentów.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych a także sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Jak wspomniano wyżej, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1) ustawy o ochronie (...), za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej. **Kontroli abstrakcyjnej wzorca jako takiego (art. 479³⁶ — 479⁴⁵ k.p.c.) dokonuje się niezależnie od tego, czy postanowienia wzorca były, czy też nie były zastosowane przy konkretnej umowie.** Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie — Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Art. 479⁴³ *k.p.c.* rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 *k.p.c.* Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy **elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego**. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w

uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.ok.ik. [obecnie art. 24] obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.ok.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)”.

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej i stąd niedozwolone będą także takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Ad 1.

Postanowienie o treści „*W przypadku rezygnacji przez słuchacza z uczestnictwa w kursie po podpisaniu niniejszej umowy szkoła nie zwraca uiszczonej opłaty za kurs*” zostało uznane za niedozwolone wyrokiem z 24 maja 2006 r. Sygn. Akt XVII AmC 87/05 Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów [zw. dalej SOKiK] i wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod poz. 815. W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził, iż rezygnacja słuchacza z uczestnictwa w zajęciach jest de facto jego odstąpieniem od umowy zawartej ze Szkołą, a zatem zastosowanie powinien znaleźć art. 395 § 2 k.c., zgodnie z którym to, co strony już świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba, że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Za świadczone usługi należy się drugiej stronie odpowiednie wynagrodzenie. Świadczenie słuchacza jest świadczeniem pieniężnym, którego zwrot jest możliwy, natomiast Szkoła przed rozpoczęciem kursu nie świadczy żadnej usługi na rzecz konsumenta, a zatem odmowa zwrotu uiszczonej zapłaty jest nieuzasadniona w świetle powołanych przepisów i sprzeczna z dobrymi obyczajami. Również wyłączenie możliwości zwrotu części opłaty, jeżeli słuchacz - konsument przerywa naukę po rozpoczęciu kursu należy uznać za naruszające interesy konsumentów. Słuchacz musi bowiem uiścić pełne wynagrodzenie za świadczenie, którego nie otrzymał w całości, podczas gdy Szkoła otrzymuje świadczenie pieniężne o wartości przewyższającej wartość jej własnego świadczenia. Bezsporny jest zatem brak ekwiwalentności wzajemnych świadczeń Szkoły i konsumenta, co jednoznacznie dowodzi, iż takie uregulowanie wzajemnych obowiązków przez Szkołę – korzystającą z przewagi kontraktowej – jest sprzeczne z dobrymi obyczajami. Powyższe stanowisko znajduje również potwierdzenie w wyrokach SOKiK z dnia 9.09.2004 r. (XVII Amc 18/04), w którym za niedozwolone uznane zostało postanowienie o treści: „*Uiszczone wpłaty nie podlegają zwrotowi za wyjątkiem sytuacji w których kurs nie dochodzi do skutku z winy CNJO TRANSLATOR*” (poz. 172 Rejestru).

Dodatkowo można powołać się na wyrok z dnia 5.09.2006 r. (sygn. akt XVII Amc 120/05), w którym SOKiK uznał za niedozwolone postanowienie umowne, które następnie zostało wpisane pod poz. 1283 do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*W sytuacji rezygnacji ze studiów w WSDG lub nie podjęcia nauki albo*

skreślenia z listy studentów zwrot opłat nie przysługuje." W jego uzasadnieniu Sąd podał, iż to postanowienie spełnia przesłanki niedozwolonej klauzuli umownej określonej w art. 385³ pkt. 12 k.c., bowiem wyłącza obowiązek zwrotu konsumentowi uiszczonych zapłat za świadczenie nie spełnione w całości lub części. Nadto spełnia przesłanki niedozwolonej klauzuli umownej określonej w art. 385 pkt. 13 k.c. przewidując utratę prawa do żądania zwrotu świadczenia konsumenta spełnionego wcześniej niż świadczenie kontrahenta. W oparciu o tak skonstruowane postanowienia wzorca umownego szkoła nie jest zobowiązana do zwrotu nawet części wpłaconych przez studenta opłat na wypadek skreślenia z listy studentów. Student zaś pozbawiony jest prawa do żądania zwrotu wcześniej spełnionego świadczenia. W ocenie Sądu zasadnym jest fakt obciążenia studenta kosztami z tytułu czesnego za okres, w którym faktycznie pobierał naukę, a szkoła świadczyła na jego rzecz usługi edukacyjne. Natomiast po odstąpieniu przez studenta od umowy obciążanie go kosztami dalszej nauki jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza jego interesy, prowadzi do niesymetrycznego rozkładu praw i obowiązków poprzez przyznanie dogodniejszej pozycji kontrahentowi.

Niewątpliwie, w kwestionowanym przez Prezesa Urzędu § 3 ust. 5 i 6 wzorca umownego pn. Regulamin Ośrodka Szkolenia Kierowców "AIBIN" przedsiębiorca został uprawniony do rozwiązania z konsumentem umowy w przypadku, gdy ten:

- a) przystąpi do szkolenia w stanie nietrzeźwym lub po spożyciu środka działającego podobnie (§ 3 ust. 5 Regulaminu),
- b) w przypadku umyślnego stworzenia, przez osobę szkoloną zagrożenia zdrowia lub życia innych uczestników ruchu drogowego bądź mienia szkoły (§ 3 ust. 6 Regulaminu).

Prawa do rozwiązania umowy w takich okolicznościach nie można po stronie przedsiębiorcy wyłączyć. Z istoty umowy o szkolenie kierowcy wynika bowiem obowiązek czuwania nad bezpieczeństwem kursanta w trakcie szkolenia, zwłaszcza praktycznego. Zastrzeżenia budzi jednak wiążące się z tym uprawnienie do zatrzymania całej wpłaconej kwoty. Stosownie do art. 494 kc strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy oraz może żądać zwrotu tego, co sama świadczyła, jak i naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Zasady dotyczące rozliczeń finansowych pomiędzy kontrahentami na wypadek wypowiedzenia umowy o świadczenie usług normuje art. 746 kc w zw. z art. 750 kc. Na gruncie ww. przepisów za uzasadnione można przyjąć zachowanie przez przedsiębiorcę kwoty odpowiadającej części świadczeń już spełnionej. Pozostała część opłaty za szkolenie powinna być zwrócona. Zważyć trzeba, że to nie wyłącza możliwości dochodzenia od konsumenta odszkodowania. W niniejszym przypadku, identycznie jak w ww. postanowieniach wpisanych do rejestru, zastrzeżono, iż cała wpłacona kwota za szkolenie nie podlega zwrotowi. W związku z powyższym analiza porównawcza kwestionowanych postanowień umownych z ww. klauzulami wpisanymi do rejestru pod poz. 815 i 172, a także 1283, wskazuje na jednoznaczność treści porównywanych klauzul, której nie naruszają odmienności w zakresie użytych sformułowań i wyrazów, co pozwala na stwierdzenie ich tożsamości.

Ad.2.

W myśl art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy *o ochronie* (...) stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Mówiąc o „zbiorowym interesie konsumentów” należy zaznaczyć, iż ustawa *o ochronie* (...) nie podaje jego definicji, wskazując jednak w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów, wszystkich konsumentów będących klientami przedsiębiorcy, jak i potencjalnych zainteresowanych, którzy mogą zawrzeć z nim umowę w zakresie nauki jazdy. Należy mieć na uwadze, iż z uwagi na specyfikę działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę, krąg klientów z którymi zawierane są umowy na szkolenie w zakresie nauki jazdy, jest inny za każdym razem, gdy organizowany jest nowy kurs.

Tak więc, w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych klientów przedsiębiorcy.

Reasumując, skoro wykazano powyżej, iż kwestionowany zapis wzorca umownego jest tożsamy z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone i narusza interesy konsumentów – będących obecnie lub w przyszłości klientami przedsiębiorcy, to posługiwanie się nim w obrocie konsumenckim uznać należy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 24 ust.2 pkt 1) ustawy o ochronie (...).

Dyspozycja art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki. W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza zaniechanie jej stosowania.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, gdyż Prezes Urzędu stwierdził, iż powyższa praktyka opisana, w sentencji decyzji, miała charakter czasowy, a jej stosowanie zostało zaniechane z dniem 24.07.2008 r., tj. z dniem wprowadzenia do obrotu przez przedsiębiorcę zmienionego wzorca umownego pn. Regulamin Ośrodka Szkolenia Kierowców "AIBIN" (patrz pkt 4 str. 3 decyzji). Tym samym w obrocie z konsumentami nie funkcjonują już wadliwe wzorce.

Wobec powyższego orzeczono, jak na wstępie.

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku art. 479²⁸ § 2 *k.p.c.*, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury we Wrocławiu.

Otrzymuje:
Pan
Marian Aibin
Ośrodek Szkolenia Kierowców
ul. Malczewskiego 1
57-300 Kłodzko